

Headlines

Halachic Debates of Current Events

BY DOVID LICHTENSTEIN

Bioplastic Sechach

BACKGROUND

In recent years, as part of the ongoing effort to reduce the use of petroleum and gas in industrial manufacturing, the bioplastics industry has emerged as a major player, seeking to replace ordinary plastic with plastic manufactured from organic materials. According to a report in 2010, an estimated 4 percent of the world's oil is used in the manufacture of ordinary plastic, and the amount of oil consumed in plastic packaging in the U.S. alone is estimated at 200,000 gallons per day. Compared to the manufacture of ordinary plastic, the manufacture of bioplastics from organic materials such as starches, sugarcane and vegetation consumes 65 percent less energy and produces 70 percent less greenhouse gas emissions. Bioplastic products are also biodegradable. According to a 2015 report by the Biopreferred program of the U.S. Department of the Agriculture, the use of biobased products displaces approximately 300 million gallons of petroleum each year in the United States, the rough equivalent of taking 200,000 cars off the road. The report also said that in 2013, the biobased product industry added over 4 million jobs in the United States, and some \$369 billion to the nation's economy.

From a halachic standpoint, the availability of plastic produced from vegetation challenges us to examine the status of these materials vis-à-vis the mitzva of sukkah. If one produced a rectangular sheet of bioplastic material, may such a sheet be used? If so, should they employ it to solve the problem of rain on Sukkos which would otherwise prevent people from sitting in the sukka?

QUESTIONS TO CONSIDER

- Should Bioplastic Sechach be used for a sukka?
- If it is raining, should one put bioplastic up to prevent the rain from entering the sukka?

BASELINE SOURCES

The obligation to cover one's sukkah with Sechach is gleaned from a pasuk about the holiday:

Devarim 16:13

Make for yourselves the holiday of Sukkos for seven days, when you gather from your threshing floor and wine press

חג הסוכת תעשה לך, שבעת ימים: באספך-מגרנך ומיקבך

The Gemara says the above reference to threshing floor and wine press are used to teach all the practical laws of Sechach:

Sukkah 12a

Rabbi Yochanan said: The pasuk says, "When you gather in from your threshing floor and wine pit"; it is referring to the leftovers of the threshing floor and wine press

אמר ר' יוחנן אמר קרא (דברים טז) באספך מגרנך ומיקבך בפסולת גורן ויקב הכתוב מדבר

SEE THIS ORIGINAL PAGE OF TALMUD ON THE NEXT PAGE

מסורת הש"ס

6 [ר"ה יג.] 8 לקמן טו.
7 [לעיל יא:] וז"ל.
8 [לעיל יא:]

תורה אור השלם

1. חג הסוכות תעשה לך
שבעת ימים באספך
מגורך ומיקבך.
דברים טו יג
2. ואשר תשמעו
העבירו קול בבל עירם
ובירושלם לאמר צאו
הקרן והביאו עלי זית
ועלי עץ שמן ועלי הדס
ועלי תרומים ועלי עץ
עבת לצשת סבת
כתוב: נחמיה ח טו

גליון הש"ס

גמ' ואיבא יין קרוש. פי'
יחא דף ע"ב תמי'
ד"ה גמר סבר כהניד:
יש חבילי קש. מין מיל'
סוק מיל' הלל ד מהל'
טומאת לבעת: רש"י ד"ה
צאו הדר פסוק הוא
בפ"א עירא. פסוק זה
נחמיה וכן כש"כ נחמיה
דברים לב כ"ו ודומתו
מלתי נעורא ותמן להס'
הוא חבילי ט' וכן כהני'
דף טו ע"ב כש"כ ד"ה
אלו ממתיס וכן לשון
הש"ס לקמן דף ל"ג א' וכן
נעורא אומר לא הדר חבו'
ע"פ דברי חז"ל מדרבנן
דף ק"ג ע"ב מתי' כל
מילי דעורא נחמיה כן
חבילי דאורייתא:

מוסף רש"י

בפסולת גורן ויקב
הכתוב מדבר. שמתן
המנוב לעשות סך של
סוכה בפסולת גורן ויקב.
כגון קפץ חמורית. דבר
שארן מקבל טומאה ונדולו
מן הארץ ר"ה יג.

סוכה פרק ראשון סוכה

יב.

עין משפט
גר מצוה

עו א מ"י מ"ה מהלכ
סוכה הלכה י ס'
עשין מנ טו"ע א"ס כ'
מרכט סעף טו:
עו ב מ"י ט"ט טו"ע ז
סעף י:
עו ג מ"י ט"ט ס"ד הל'
טו ופמנ ט"ט טו"ע
א"ס ס' פל סעף א:

לעזר רש"י

טו"ל"ש (טו"ל"ש).
ק"ס. כבול"ס.

רבינו חננאל

וגרתי. ואיפשיט
מרכתיב באספך מגור
[ו]מיקבך. בפסולת גור
ויקב הכתוב מדבר, ונדחי
זו. ג. ודקדק רב א'
מרכתיב [מגורן ש'
מגורן ולא גורן עצמ'
וכן מיקב ולא יקב עצמ'
למטעו יין קרוש וכיוצ'
בו. ומצא קשיא דרו'
ירמיה דרתי, ועמד לדבו
ר' עקיבא בפסולת גור'
ויקב. רב חסדא [אמו'
מחא צאי הדר והבי'
עלי זית ועלי עץ [שם'
ועלי הדר ועלי תמרי'
ועלי עץ עבות לעשו'
סוכות] ככתוב, כהני' ט'
דני ברבלי דקדק ול'
מקבלי טומאה אף כ'
כוותיה. ואסיקנא דו'
הוא עבות, מאי היא עבו'
[ל]לולב, שאי מניי דו'
ליסוכה. [מתג] חבתי
קש וחבילי עצים בו'
אמר ר' יעקב שמעו'
מ"י יוחנן דאמר כהל'
מני'. הא דקתני [אי'
מסכת] בחבילות זה'
דקתני החוטט בגדי'
פי' חוטט כמו חוטט'
כדגסינן כפא דחטט נגד'
בגדיה שדוף חרדיל'
החוטט בגדיה לעשות י'
סוכה אינה סוכה. חד'
פסולה משום גזירת ארצ'
וחדא פסולה מדאוריית'
מרכתיב תעשה, ולא נ'
העשוי, ולא ידענא לפר'
הי מינייהו דאורייתא זה'
מינייהו מדרבנן. ופשטנ'
הני בחילות דקתני א'
מסכת] לכתחלה.

אי מה חגיגה בעלי חיים. לעיל (דף טו.) גבי הא דילפינן איסור
הנחה לא שייך לאקשויה הכי:
בפסולת גורן ויקב הכתוב מדבר. רבי יוחנן לא לייף מעניני
כבוד מפרש בירושלמי דין כדעמיה ודין כדעמיה רבי
יוחנן אמר ענינים למעלה היו כלומר

אי מה חגיגה בעלי חיים אף סוכה נמי בעלי
חיים כי אתא רבין אמר ר' יוחנן אמר קרא
באספך מגורן ומיקבך בפסולת גורן
ויקב הכתוב מדבר ואימא גורן עצמו ויקב
עצמו א"ר יורא יקב כתיב כאן ואי אפשר
לסכך בו מתקיף לה רבי ירמיה ואימא יין
קרוש אמר רבי יורא דומה הארץ לעיגולי
דביבא אמר ר' ירמיה ושדא ביה נרגא רב אשי
ואתא ר' ירמיה ושדא ביה נרגא רב אשי
אמר מגרנך ולא גורן עצמו מיקבך ולא
יקב עצמו רב חסדא אמר מהכא צאו הדר
והביאו עלי זית ועלי עץ שמן ועלי הדרם
ועלי תרומים ועלי עץ עבות היינו הדרם היינו
עץ עבות אמר רב חסדא הדרם שוטה לסוכה
ועץ עבות ללולב מתגני' חבילי קש
וחבילי עצים וחבילי ורדן אין מסככין בהן
יכולין שהתירן כשרות יכולין כשרות לדפנות:
גמ' א"ר יעקב שמעית מיניה דרבי יוחנן
תרתי חדא הא ואידך החוטט בגדיש לעשות
לו סוכה אינה סוכה חדא משום גזרת אוצר
וחדא משום תעשה ולא מן העשוי ולא
ידענא הי מינייהו משום אוצר והי מינייהו
משום תעשה ולא מן העשוי א"ר ירמיה
יחזי דאמר רבי חייה בר אבא אמר ר'
יוחנן מופני מה אמרו חבילי קש וחבילי עצים
וחבילי ורדן אין מסככין בהן עמיס שאדם
כא מן השדה בערב וחבילתו על כתפו
ומעלה ומניחה על גבי סוכתו כדי ליבשה
ונמלך עליה לסיכוך והתורה אמרה תעשה
ולא מן העשוי מדרה משום גזרת אוצר
הך דרבי חייה בר אבא לא שמיע ליה אמר רב אשי אמר רב אשי חבילי קש וחבילי
עצים משום גזרת אוצר איכא משום תעשה ולא מן העשוי ליכא
והחוטט בגדיש משום תעשה ולא מן העשוי איכא משום גזרת אוצר
ליכא ור' יוחנן אמר לך הכא דקתני אין מסככין בהן לכתחלה הוא
דאין

טעמיה בחדא מינייהו אמר טעמא משום גזרת אוצר ומדאורייתא כשרה היא ורצנן הוא דגזור שאס אתה אומר כן אין אדם עושה סוכה אלא
הולך ואוכל וישן בלאור במקום שלא נשתמש שם כל ימות השנה והוא עשוי ועומד ולא לשם סכך של לל דנהי שם סוכה עליה ואפילו שם סוכה
שאינה של חג אלא כבית בעלמא ובחדא מינייהו פירש טעמא דפסולה מדאורייתא משום תעשה ולא מן העשוי: ולא ידענא הי מינייהו. פירש
לי ר' יוחנן משום גזרת אוצר והי מינייהו משום תעשה ולא מן העשוי: גחוי אגן. ושמעיה ממה דאמר ר' יוחנן בדוכתא אחריתי: עמיס
שאדם כל מן העשה. כל ימות החמה: ומניחה ע"ג סוכה. שיש לו כל ימות השנה למקנהו ומניח החבילין שם ללסך וכשמגיע
החג נמלך עליהם לסכך: והסורה אמרה תעשה ולא מן העשוי. בפסול חזה שנמלך שם שלא לשם סכך אפילו ללל אלא לייבש און שם סוכה
חל עליו והלכך גזור רצנן שלא יכבדו בחבילין אפילו הוא מטילין עליה לשם סוכה החג גזירה משום חבילין דכל השנה דליכא פסול דאורייתא
אלמא טעמא דמתניתין דהכא משום גזרת אוצר היא ומדרבנן. כל דבר שאדם מקנה ומכניס לקיום קרי אוצר וחבילין שאדם מכניס כל
ימות הקץ לימות חורף קרי אוצר: ומדרה משום גזרת אוצר. שמע מינה הך דחוטט בגדיש פסולה מדאורייתא משום תעשה ולא מן העשוי
היא דהא שמעיה ר' יעקב לר' יוחנן בחדא מינייהו פסולה דאורייתא: ורבי יעקב. דלא ידע לפרושי הי מינייהו פסולה דאורייתא והי
מדרבנן: דך דרבי חייה. דמפרש כהדיל לא הוה שמיע ליה: אמר רב אשי. מקשי אדרבי יעקב: אטו. תרתייהו טעמי מי ליכא למימריהו
בשתי המשניות: חבילי קש משום גזרת אוצר איכא. מדרבנן: משום תעשה ולא מן העשוי. דאורייתא ליכא בתמיהה מי לא משתמע נמי
מתניתין דבאזתא שמינו שם כל ימות החמה קאמר דלא נמלך עליהם לסיכוך דהויה לה היא גופה פסולה דאורייתא ומהיכא שמע ר' יוחנן
דמתניתין דהכא לזו מדאורייתא קאמר: וחוטט בגדיש נמי משום תעשה ולא מן העשוי איכא משום גזרת אוצר איכא. מי לא מניח למימר
נמי דאפילו סתם הכל כלפי מעלה ונענע עומרין שעל הסכך וחדו והניחן לשם סוכה קא פסיל ליה מתניתין מדרבנן משום גזרת אוצר
דיומנין דלא מנענע ונעשין מחילין כדאמרת גבי חבילים דפסקת להו אפילו מניחן שם לשם סכך מדרבנן משום גזירה דכל ימות השנה לאויר
ומהיכא דייק רבי יוחנן הך טעמי דמוקי לך מדאורייתא והך מדרבנן: אמר לך. ר' יוחנן מתניתין גופייהו דייקי כותפי מתניתין דהכא קתני
אין

The Pasuk connected Sukkos to the time of threshing and pressing to say that the paradigm of Sechach is that which is left over from the threshing and pressing process.

QUESTIONS TO CONSIDER

- What could the potential significance be in using the leftovers from the harvest season as Sechach?

Just like these leftovers are products of the ground which are now detached and not susceptible to tumah, all Sechach must be a product of the ground, detached, and not susceptible to tumah.

But can bioplastic Sechach be considered a product of the ground? It certainly doesn't look like one. Could this really be what the Gemara meant when it said "פסולת גורן ויקב"?

LOSING THE FOREST FOR THE GLASS

A possible halachic precedent to the use of such a product as Sechach is the use of a covering made from forest glass – glass made primarily from plant ash (residue powder from burnt wood). The question of the halachic viability of forest glass was posed to the Pri Megadim. He responded:

Pri Megadim – Orach Chaim – Mishbitzos Zahav – 629

[Regarding] the ash of trees it can be said its form has changed and is unfit rabbinically... It can be said that in an emergency situatio [forest] glass may be used as Sechach, because I heard it is made from ash [trees] (and when we have a mixture we go by the majority component [and this is the way it is] in all of Torah)

ואפר מעצים יש לומר דנשתנה צורתו, ורק מדרבנן פסול. ... יש לומר בשעת הדחק מסככין בזכוכית, כפי ששמעתי אומר מאפר הוא נעשה (...) ואם יש תערובות הולכין בתר (הרוב בכל התורה)

The Pri Megadim says that forest glass may be utilized in an emergency case when no other Sechach can be found. He says that the inorganic components of forest glass do not invalidate it for use as Sechach because it mostly contains materials that grew from the ground. The only issue is that its form changed. Since it looks so unlike its original components, its identity has been modified and it is an unideal choice for Sechach.

We can apply this thinking to bioplastic Sechach and say that the Pri Megadim would allow it but only in emergencies when no other Sechach would be available.

ANY PORT IN A STORM

Even if we were to say that bioplastic Sechach is utterly unfit to be used as Sechach, it may still be able to fulfill a practical role on Sukkos.

There is a machloket between Rashi and Tosfot whether a cloth sheet can be placed underneath the Sechach to protect the sukkah. Rashi says that it is not allowed, and Tosfot says it is. The Shulchan Aruch cites both opinions and doesn't definitively choose between them:

Shulchan Aruch 629:19

If one spreads a sheet over it because of the sun or underneath it because of vines... it is unfit... and some say... if you only intended to spread the sheet to protect from the sun or to beautify [the sukkah], it is kosher

פרס עליה סדין מפני החמה, או תחתיה מפני הנשר... פסולה... ויש אומרים... אם לא כון בפריסת הסדין אלא להגן מפני החמה והעליו, או לנאותה, כשרה

The Mishna Brura quotes the Magen Avraham who says that no matter what, if the alternatives are spreading a sheet or leaving the sukka, one should spread the sheet:

Mishna Brura 629:58

In extenuating circumstances, when one would be unable to eat in the sukkah due to the leaves falling into the food, or because of the dripping rain, or because of the wind which would extinguish the candles, it is preferable to spread a sheet under the sechach within four handbreadths, rather than eat outside the sukka

בשעת הדחק, שלא יוכל לאכול בסוכה ע"י העלין הנושרין לתוך המאכל או ע"י הגשמים הנוטפין או ע"י הרוח שמכבה הנרות, מוטב לפרוס סדין תחת הסכך בתוך ד' טפחים משיאכל חוץ לסוכה

As such, according to the Magen Avraham, in the case of rain on Sukkos, everyone would agree that one should spread bioplastic Sechach over the sukka, even if it may be unfit for Sechach.

QUESTIONS TO CONSIDER

- What is the advantage of spreading a cloth over going inside?

FIT FOR BLESSING?

In the case constructed by the Magen Avraham- where one is relying on subpar Sechach because of rain- should one recite the bracha that is usually said when one eats in a sukkah?

The Magen Avraham says not to recite the blessing. The only reason we rely on the sheet at all is because it is a better alternative to eating in the house, according to Tosfot. However, Rashi still says that the sheet invalidates the sukka, so there is a serious safek (doubt) as to whether one is fulfilling a mitzva at all. While you may as well sit in the sukkah anyway, no bracha should be stated following the known rule of ספק ברכות להקל – that we do not recite a bracha if there is some question whether it is necessary.

WHY BOTHER?

This discussion hinges on an assumption that the Magen Avraham is making: namely, that if it is raining on sukkos and one can either make his sukkah waterproof or go inside, it is better to make the sukkah waterproof than to simply eat inside. However, this isn't so clear in actuality.

The mitzva of לשוב בסוכה - to sit in a sukka- is limited by the parameter of תשובו כעין תדורו, which means to "sit as you would dwell [in your house]." This means, among other things, that the mitzva to sit in a sukkah only applies to situations in which one would dwell in one's actual home. Chazal derived from here the concept of תצטער פטור מן הסוכה, which means that if the sukkah is causing someone pain, he is exempt from sitting in it, as he would not sit at home if his home was uncomfortable.

It is in this light that the Mishna rules:

Sukka 28b

All seven days [of sukkos] a person should make his sukkah a permanent [residence] and his house temporary. If rain falls, at what point is it permitted to leave? Once the dishes will become spoiled. To what can this be compared? To a servant who prepares a glass for his master and his master spills it in his face.

כל שבעת הימים אדם עושה סוכתו קבע וביתו עראי ירדו גשמים מאימתי מותר לפנות משתסרר המקפה משלו משל למה הדבר דומה לעבד שבא למוזג כוס לרבו ושפך לו קיתון על פניו

SEE THIS ORIGINAL PAGE OF TALMUD ON THE NEXT PAGE

כה:

הישן תחת המטה פרק שני סוכה

מסורת הש"ס

עין משפט
נר מצוה

סב א מ"י פ"ו מהל
סוכה ה"א א' טו"ט
ל"ח מ"י ט"ז ט"ז כ'
כ"ג מ"י ט"ז ה' ס' ס'
מ"ן ט"ז ט"ז ט"ז
ס"ד מ"י ט"ז ט"ז ט'
טו"ט ט"ז ט"ז ט"ז

רבינו חננאל

השוה הכתוב אשה לאיש. וא"ת
אין לי אלא איש שהעריך אשה
שהעריכה ממנו וצפי' ד'
מיתות (פסדרין דף סו.) גבי
מקלל אביו ואמו דליתריך לן איש
איש לרבות אשה דדריש לה מדמכזיב
אמר מיעוט אלא לרבות תיפוק ליה
מדהשוה אשה לאיש וכן צפי' נגמר
הדין (שם ד' מו.) א"ל האשה נתלית
מדמכזיב איש ולא אמרי' השוה אשה
לאיש וי"ל דלענין פרשה שנאמרה
בשלוש זכר הוא דלמרינן השוה הכתוב
אשה לאיש דלאה מייתי לה בריש
תמורה (ד' כג.) והכא גבי אורח אכל
היכא דמכזיב איש ממעטין אשה
ומיזו קשה דצפי' שור שנגמ' ארבעה
ושמשה (צ"ק ד' מד.) אמר שור שור
צבעה להביא שור האשה גבי שור
שמהיית והסם לא כמזיב זיה שור איש
אלא דמכזיב זיה וגם צעליי יומת
זוה אינו אלא לשון זכר ושמה יש זו
איש יתור שהייתי ממעט ממנו אשה
אז לאו דרבי' רחמנא אז נמי משום
דדרשינן בפרק ד' וה' (שם דף מו.)
נגימה לנימה נגימה למקן הוה ילפי'
מיתה ממוקן דקציב צבו כי יגמ'
שור איש (שם) לרבות הגי'ים.
דס"ד יבאכל ולא גריס כי האי גוונא.
אשכחן פרק כל המנחות צבות (ממנות
דף סא.) וס' גבי תוספת דלמרי' אין
שומאריס מניין מ"ל המקריב וכן
בפרק הערל (יבמות דף עד.) וס'
וצפ"ק דכריתות (דף ו.) דבר אל
בני ישראל אשה כי תזרע און לי
אלא בני ישראל גיורת ושפחה
ושומאריס מניין מ"ל אשה ומימה
דכפרק אלו הן הנחנקין (פסחין
דף פו.) וס' גבי גונב נפש אמרינן
בני ישראל לעמנוי למי שמאוי עבד
ומזוי כן חרין אכל כולו משומר לא
ממעט מני ישראל וכן בפרק צנות
כותס (נהד דף ל.) בני ישראל
מנוטאין צביצה ואין הנכריס מנוטאין
צביצה אכל גריס ומשומאריס לא
ממעטין וכן צמננות צפי' שמי מדות
(דף ג.) וס' בני ישראל סומקין
ואין הנכריס סומקין אכל גריס
ומשומאריס סומקין וצפ"ק דערכין
(דף ה.) בני ישראל מעריכין ואין
הנכריס מעריכין ושמה צבל הני
שז רבוי דמרינן גריס ומשומאריס':
באן בקמן שהגיע לחינוך מדרבנן
דמתיבתא קמי' דלמרי' דר' ה"ש
להקשות ולתרי' כן דכותבי' פ"ק דמגיל'
(דף ז.) וס' דריש כל זכור לרבות
הקטנים ופרין והתקן חון ממרס
צוטה וקטן ומשני כלן בקטן שהגיע
לחינוך דהיינו כדתקן התם כל שאינו
יכול לאחז בידו של אביו
ולעלות מירושלים להר הבית ואם
יכול לעלות היינו הגיע
לחינוך וקס"ד דמקשה דכל קטן מרבי
משום דקרא קתמא כתיב
בדברינא להו דזכותה בריש צנות כותס
(נהד דף ג.) וס' דלי
לאו משום דבת שלש שנים ויום אחד
לענין ציאה הלכתא הוה
מרבי אפי' בים יום אחד מדמכזיב
ואשה משום דקרא קתמא כתיב:
והשתא הגיע לחינוך דלמרינן
בכל דוכתא אין כולן שזיס אלא
כל אחד לפי עניינו דהכא אמרי'
באין לר' ר' ר' ר' ר' ר' ר' ר' ר' ר' ר'
שיכול לעלות ובסוף לולב הגזול
(לקמן דף מ.) גבי לולב צידע
לענעו ובני ציאה צידע להשתעף
ובני תורה צידע לרבי:
תשבו בעין תדרו. רבא נמי דמפרש
טעמא אחרינא גבי שומרי גנות
לעיל (דף כו.) לא פליג אהא
בדימתא דפרשייתא שס' ומשנן
בסוכה. לצאר טעם המשינות

אמר אביו לעולם סוכה. לפטור'
הלכתא היא דאלו קרא חובא
קמריבי דלוחא גברי הוה דמשמע
וה' לרבות את הנשים הוה לן
למדרשיה כדדרשינן ציוס הכפורים
אלא שכלכה למשה מסמי
פוטרתן ודקמי האורח הלוי' את
הנשים אסמכתא צעלמא הוה
ועיקר קרא לרביי אחא כדלקמן.
ודקשיא לך למה לי הלכתא לפטורין
הא מלות עשה שהזמן גרמא הוה
אילתריך ס"ד כו' רבא אמר אלטריך.
מה התם נשים חייבות בחילת מזה
ואף ע"ג דמלה מלות עשה שהזמן
גרמא דנפקא כד"ר צפסמס (דף
מג.) שנאמר לא תאכל עליו חמץ
צבעת ימים תאכל מלות כל שישנו
בכל תאכל חמץ ישנו בקוס אכול
מזה ונשים ישנן צמזות לא תעשה
דהיינו חילת חמץ. והשפא דאמרס
סוכה לפטורא הלכתא היא. ולאו
ממשמעותא דאלו ה' דקרא רביי
היא קרא למה לי כלומר אמאי
אתא ה' דסוכה: לרבות את הגרים.
שמידיס צבוסה: מדרב יוסף
נפקא. ולמה לי קרא ה' דהאורח
לרביי נשים לעניו: תוספת עניו.
שהרין הכתוב להמחיל ולהמנעות
מבעוד יום: הואיל ומעטיס
קרא. מלאו וכתר דמכזיב צעניו
(ויקרא ג.) בעלם היום הוה על
עלמו של יום עניס כרת ואינו
עניס כרת על תוספת עניו
ומנארה נמי אימעוט בפרק
צתרא דיומא (דף פא.) נשים
נמי מעטי דלא לחייבו זיה
אפילו למנות עשה צעלמא:
קטן שהגיע לחינוך. משאינו
לרין לאמו: אסמכתא צעלמא
נימה. וקרא לרבי אליעזר דלאית
ליה לרבות גר שנתגייר
ביתמיס וקטן שגדל דעמיס סוכה
בחומו של מועד מה שאין שאר
ישראל עושין או לרנן כדאית
להו וכל ישראל ראוין ליבס
צבוסה אחא וכל הנכריס סוכה
שאלה: וכן גרסינן כל שניעור
משאו ואינו קורא אמה. שאינו
כרוך אחריה לקרותה בכל שעה
שניעור: ופרכי' [אמא] גדולים
נמי קרו. כלומר שאינו קורא
לאמו הוה אסמכתא לרבות
הא חוה דקריה ליה אין לרין
לאמו הא חוה קורא אמה
לרין לאמו קריה ליה לקרותה
כשניעור: אלא כל שניעור
ואינו קורא אמה אמה. שאינו
כרוך אחריה לקרותה ולשנות
עד שתבא אליו אכל קורא
ושומק לאו לרין לאמו הוה:
מעשה לפסור. דהא קטן
הרין לאמו הוה ואמאי פיתח
וסיך: מרגנ' סוכסו קבע. להיות
כל עיקר דירתו זה: מאימתי
מוסר לפנות. הימנה וירד: משתסר
המקפה. משתקלקל המקפה.
כל תבטיל קפוי לא רך ולא עב
קרוי

(א) ימות עד: תמורה
ב"ק פ"ו. פסחים מג. קדק
לה: נדה מג. (ב) ומי
ג. עירובין פ
ד) וז"ל משעון כן לך
ה) רש"ל (ו) רש"ל מ
ז) וע"י ב"ש"י שבת ק
ח) ד"ה פסחים. (ט) וזע
י) וז"ל עירבין ג. (י) וע
יא) חז"ל ב"ק פ"ו. ד"ה ה
יב) מד: ד"ה ש' ש
יג) וע"י חז"ל פ"ו. סוכה
פ"ו. ד"ה בני ומנחות כ
יד) אין לו. (י) וס' ג
עין רש"י.

תורה אור השל

1. בספת השבו שב
ימים כל האו
בישראל השבו בספת:
ויקרא כג

הגהות הב"ח

(א) ד"ה ד"ה ומי
צבוסה ותי' לעמוד עי
דהיינו:

גליון הש"ס

תוס' ד"ה השוה:
כ"שנו דבר הוא רב
השוה. עין חז"ל וימא
מג פ"א ד"ה ומן:

מוסף רש"י

לכל עונשין שבתור
לאו זכות. אכל עשה
הו עינא. הלכך מו
עשה שהזמן גרמא נ
פסויות. אכל לא תעשה
שמונן גרמא כן שלא ה
גרמא נשים חייבות ובי
19. מלאן שהשס חיי
על כל ל"ח צמננות ח
עושין מלקות פסחים ח
ואינו קורא אמה אמ
דלא זות עד דלי
לקמה הו איטו ז'
לאמו מדרבין פ"א. מע
לסוכה. כל כוסה דסו
קטין בשמן עליה כמס
סוכה. לפי שזנו עו
סוכותיהן כגלס ג' נגו:
עוד. בעין תדרו. כ
שהו דל לה שעה בני
היקוקמו מורה לה
דירתו ולגור כלן כסו
עם תעמיט וכלי משמ
ומלעותיו. לקרי' כו.

The final line in the above Mishna indicates that rain on Sukkos should be interpreted as a sign of heavenly disapproval. By causing rain to fall, and us to leave our sukkos, Hashem is telling us that He doesn't "want" our sukkos and that we shouldn't even bother, like a master who throws away a cup that his servant has prepared.

Furthermore, the first Mishna in Taanis says rainfall on Sukkos is considered a "sign of curse" (סימן קללה), as it prevents us from performing the mitzva.

The Bach cites the above to explain a ruling by Rabainu Tam which says:

Tur, Orach Chaim 631

If one made [the Sechach] very thick so that rain cannot fall in, it is pasul שאם עשאה עבה מאוד שאין המטר יכול לירד בה פסולה

The Bach says that if it were possible to have a waterproof sukkah, rain would not be a "sign of a curse," as people could simply continue to perform the mitzva. We see clearly from this that a sukkah cannot be waterproof.

The Mishna Brura Berura (631:6) explains this halacha based on the concept of גזירת בית – that Chazal disqualified a sukka that resembles a permanent home, given the concern that people may not recognize the difference between a sukka and their regular home, and would thus not build sukkos.

In any event, we see that the feasibility of bioplastic Sechach is in question, even simply as a way to keep rain out of the sukka.

CONCLUSION

Most poskim concur with Rabainu Tam that a sukka should be penetrable by rain. Additionally, most poskim reject the ruling of the Magen Avraham that one should spread unkosher Sechach to keep rain out of the sukka. Hence, bioplastic Sechach is in principle not disqualified due to its components, but practically should not be used unless there is really no alternative.

DISCLAIMER:

The views and opinions presented in this sourcesheet should not be taken as *halachah l'maaseh*. Before applying these halachos to real-life situations, one must consult with a competent halachic authority.